

om den ikke kommer saa langt ned med Beskyttelsestolden, som maaske mange kunde ønske.

Men saa kommen jeg til et Punkt, hvor jeg maa betone, at jeg kunde ønske at have det anderledes, hvor alle have udtalt deres Beklagelse: Spørgsmaalet om Vægt- og Værditold. Vi have jo alle i mange Aar staaet og fortalt Vælgerne om det uretfærdige, der var i Vægttolden (Hør! Hør!) Ja, det er rigtigt nok, de Herrer maa nok sige Hør, vi have alle staaet og beklaget os over denne Vægttold, over, at jeg, naar jeg køber mit grove Klæde, skal betale mere Told, medens den store Gødsejer kommer til at betale mindre, fordi han bruger det fine. Deri holdt jeg med mine Modkandidater, det er jeg ikke en Gang kommen op at slaas med Socialdemokraterne om, fordi vi der vare ganske enige. Der maa jeg beklage, at vi ikke ere komne længere frem. Vi ere slet ikke komne fremad paa dette. Felt. (*Sabroe*: Jo, en lille Smule!)... Naa, det glæder mig, saa er denne Lov en lille Smule mere demokratisk i Henhold til det ærede Medlems Udtalelse, end der er blevet sagt; det ærede Medlem siger det, og saa maa det være sandt (*Borgbjerg*: Nej, det er galt, den er gaaet tilbage!)... Altsaa ere de to Herrer uenige, men lad dem selv afgøre det.

Formanden: Jeg maa bede ærede Medlemmer om ikke at forstyrre Taleren og Taleren om ikke at indlade sig i Samtale med nogen.

J. H. Jensen: Det er jo uundgaeligt næsten. Nej, som sagt, jeg tror godt, at det ærede Medlem, der sad her (*Sabroe*), havde Retten paa sin Side, og at det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (*Borgbjerg*) har Uretten, idet jeg tror, at det er fuldstændig rigtigt, at der er lidt Forbedring her, men der skulde være noget mere; det er jeg inde paa, at der skulde være noget mere Værditold end Vægttold. For det er jo givet: jo mere Værditold vi faa, uden at Statskassen behøver at tabe en eneste Øre, jo mere Fordel bliver der for de smaa i Samfundet. Thi Vægttolden betyder en virkelig Byrde for de smaa og en Lettelse for de store, anderledes kan det aldrig blive. Vi kunne f. Eks. tage Tobakken — som jeg ganske vist mener, at Smaafolk helst skulde lade være at bruge, og de store med for Resten, men de ville nu en Gang ikke. Jeg vil ogsaa tage saadanne Varer, som alle skulle bruge,

baade smaa og store, Klæde f. Eks. Kunnen vi faa Værditold her, vilde det blive en Fordel for Smaafolk og Byrden blive lagt paa Skuldre, der have Evne til at bære den. Jeg vil haabe, at det Udvalg der sikkert vil blive nedsat ved Forhandling med Finansministeren her maa komme noget fremad, da vi i mange Aar have været enige om den Vej, vi skulde. Jeg skal villig indrømme, at naar vi sidde derhjemme, hvor vi selvfølgelig ere noget mere fremmede overfor et saa vanskeligt Spørgsmaal som dette, end vi ere i Øjeblikket, komme vi let til at stille Teorier op, som vi ikke kunne gennemføre i Praksis; og jeg kan godt forstaa, at Værditolden frembyder mange Vanskeligheder, men disse Vanskeligheder maa kunne overvindes, saa jeg haaber, at vi maa komme et Stykke frem. For jeg gentager det: jo mere Værditold vi faa, des mere Lettelse for de smaa i Samfundet, og des bedre og mere retfærdigt blive Byrden fordelte; eftersom der er større eller mindre Evne til at bære dem.

Der er ogsaa nogle andre Spørgsmaal, jeg gerne her vilde fremdrage, som jeg mener, der kunde være Grund til at overveje lige overfor Spørgsmaalet om mere Lettelse for Smaafolk. Jeg hørte, at det ærede Medlem for Nørresundby (*Jensen-Sønderup*) vilde værne om Statskassen. Det er vel sagtens som Finansudvalgsmedlem, at han er saa om over den, og det kan jo være, at der er Grund dertil, han kender maaske Forholdene lidt bedre end vi andre. Jeg havde tænkt, at man kunde være gaaet noget længere end til Opgivelsen af 2 Mill. Kr. (*Sabroe*: Ja!) Jeg hører nok, at det ærede Medlem siger Ja, men det kan der jo være delte Meninger om. Men dersom det ikke kan lade sig gøre, saa vil jeg haabe, at der kan findes saadanne Positioner, paa hvilke Indtægterne, uden at skade Statskassen, alligevel kunne nedsættes til Hjælp for Smaafolk. Vi have hørt i lange, lange Foredrag — ja, heldig have de Herrer jo ikke sagt, navnlig ikke det ærede Medlem for Maribo (*Chr. Reventlow*)... .

Formanden: Det ærede Medlem skal ikke lade sig forstyrre.

J. H. Jensen: I Øjeblikket er der ingen, der forstyrrer mig. Efter den Opfattelse, jeg har faaet; har den højtærede Finansminister været umaadelig heldig med at faa Sukkertolden afbalanceret paa en saadan Maade, at Sukkerprisen kan lade